

- انسان خوش‌قیافه، کسی است که قیافه‌ی خوبی دارد.
- انسان خوش‌حال، کسی است که **حال خوبی دارد**.
- غذای خوش‌مزه، غذایی است که مزه‌ی خوبی دارد.
- گل **خوشبوگلی** است که بوی خوبی دارد.

ما برای احترام به بزرگان و امامان و پیامبران از کلمات مخصوصی بعد از اسم آن ها استفاده می کنیم.

مانند: علیه السّلام، سلام الله علیها، صلی الله علیه و آله.

برای کوتاه تر شدن کلام معمولاً حرف اول آن ها را به عنوان نشانه، بعد از اسم بزرگان می آوریم.

حضرت علی (علیه السّلام) ← حضرت علی (ع)

حضرت فاطمه (سلام الله علیها) ← حضرت فاطمه (س)

حضرت محمد (صلی الله علیه و آله) ← حضرت محمد (ص)

حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) ← حضرت مهدی (عج)

به جمله‌های زیر توجه کن.

۱ حضرت فاطمه(س) در خانه یک پیراهن ساده داشت.

حضرت فاطمه — سلام الله علیها — در خانه یک پیراهن ساده داشت.

۲ جبرئیل به خانه‌ی حضرت محمد(ص) آمد.

جبرئیل به خانه‌ی حضرت محمد — صلی الله علیه و آله — آمد.

۳ حضرت علی(ع) از ازدواج با دختر رسول خدا خوش حال بود.

حضرت علی — علیه السلام — از ازدواج با دختر رسول خدا خوش حال بود.

۴ شیعیان جهان، چشم به راه حضرت مهدی (عج) هستند.

شیعیان جهان، چشم به راه حضرت مهدی — عجل الله تعالی فرجه الشریف — هستند.